

Dues monedes de les més petites

La lectura de l'Evangelí ens sorprèn i ens impressiona d'una manera nova cada dia. Per poc que ens hi fixem i el deixem entrar en el nostre cor hi descobrim una crida sempre més profunda, més inabastable. En realitat el missatge que Jesús ens proposa en l'Evangelí ens atreu amb una força irresistible i que a la vegada ens desborda.

Tal com la manera de ser, de parlar i d'actuar de Jesús deixava entreveure als deixebles una saviesa immensa que poc a poc anaven copsant i anava penetrant en el seu cor a mesura que descobrien la grandesa del seu missatge, nosaltres anem fent la mateixa experiència.

La crida que Jesús fa a cadascun de nosaltres no perd la força al llarg del anys, al contrari, ja no és només la atracció que tenim per la seva persona que ens porta a un seguiment exterior, al compliment d'unes obres, a la fidelitat d'uns compromisos pot ser d'una manera voluntarista, és una cosa molt més fonda i més entranyable, que afecta tota la nostra vida i la va transformant: és anar entrant en una comunió amb Ell, és anar reconeixent que ens estima molt

més enllà de les nostres qualitats o virtuts, abans que hagi trobat en nosaltres alguna cosa estimable i que precisament és aquest amor gratuït el que fa possible que nosaltres l'estimem i el seguim.

Ell coneix com ningú la feblesa humana, i també la seva grandesa, veu el nostre interior i els nostres desigs i no dubta a inclinar-se sobre la nostra pobre humanitat ferida, a tocar-li les nafres, i a oferir-nos un camí de felicitat. A canvi demana només que li donem el cor, perquè Ell pugui guarir-lo i transformar-lo.

Jesús no es fixa si li donem poc o molt, es complau en el que li ofereix tot el que té, per poc que sigui. amb una entrega total i confiada, amb un cor obert i transparent. Llavors Ell actua a través de la nostra pobresa:

No tinc plata ni or, però et dono el que tinc: en el nom del Senyor Jesús, camina (Ac 3,6).

Aquesta és la veritable experiència cristiana. Tindrem nosaltres la gosadia de fer-la o, millor, de deixar que Ell la faci en nosaltres?

CATALINA TERRATS

Des de la comunitat

SORTIDA PASQUAL 2008

El dissabte 31 de maig, festa de la Visitació de la Mare de Déu, un grup de dinou persones, nens, joves i grans, de la comunitat cristiana del Monestir de sant Pere de les Puèlles, vàrem fer la tradicional “Sortida Pasqual”. L’objectiu de la sortida és compartir la nostra fe amb la pregària, gaudir dels llaços d’amistat i companyia i, alhora, descobrir racons meravellosos de la nostra terra i els seus tresors culturals i espirituals.

A un quart de nou del matí vàrem sortir en direcció a Empúries, sota el guiatge d’en Jesús, la germana. Catalina i mossèn Josep M. Turull. Enfilada l’autopista, pregària de Laudes. Arribats a Empúries, tot esmorzant, vàrem poder contemplar durant una bona estona la serena badia amb el poblet de Sant Martí d’Empúries a tocar del mar. Seguidament, visita guiada per les restes arqueològiques de les antigues ciutats grega i ciutat romana. finalitzada la visita l’autocar ens va portar a donar un tomb fins a l’entrada dels aiguamolls. I tot seguit, dinar de germanor a Can Pastoret de Vila-Sacra.

A la tarda, vàrem anar al monestir de Santa Clara, de les clarisses de Fortià. Rebuda afectuosa i acollidora de la germana Assumpció. Allà vàrem compartir entre tots, amb recolliment, una estona de fraternitat. Primerament vàrem fer una breu presentació de cada u de nosaltres i dels motius que ens han portat a establir lligams amb la comunitat cristiana de sant Pere. seguidament ens van donar una bonica estampa feta expressament per a la trobada. Cadascuna de les estampes, per cert totes diferents, tenen un gravat i escrita una frase de la Bíblia com aquesta: “Us he dit amics perquè us he fet conèixer tot allò que he sentit del meu Pare”. Tots, d’un a un, vàrem llegir la frase de l’estampa, i vàrem posar en comú els pensaments i sentiments que ens suggerien amb l’esperança que ens ajudin a créixer espiritualment.

A les 6 de la tarda, juntament amb les monges clarisses, pregària de Vespres i celebració de l’Eucaristia, sota la mirada de santa Clara i sant Francesc d’Assís i la intercessió de la Mare de Déu.

En acabar, tornada cap a Barcelona amb el cor content i agraït per la joiosa “Sortida Pasqual”.

M. ANTÒNIA SAMBEAT

Des del monestir

Des del dia de sant Josep fins al dia de sant Jordi, vaig estar amb la comunitat, fent discerniment per veure si realment és aquí on Déu em crida. Com explicar, en quatre ratlles, una experiència tan plena?

Comencem per coses pràctiques: a banda de participar a tots els oficis vaig estar al taller de costura, amb l’Elionor; per primer cop vaig cosir a màquina! Va ser molt divertit. També hi havia dies que en comptes d’anar al taller feia coses d’informàtica.

Ha estat una experiència molt enriquidora: de coneixement de la comunitat, d’autoconeixença i de molta pregària, és clar. No hi ha faltat res: he viscut moments de llum esclatant i moments de nit fosca; però sempre amb confiança plena vers el Pare, amb el cor obert i disposada a fer la seva voluntat. I en tot moment m’he sentit molt acompanyada per les germanes i per gent estimada, que m’ajudava en els moments de dubte. A tots ells, gràcies. I, per suposat, gràcies a Déu per la seva crida a la vida monàstica.

Com a resum de tot plegat? Cada dia pren més força dintre meu una paraula: "SÍ". Sento que és aquí on puc consagrar a Déu tota la meua vida i retornar-li «tot el bé que m'ha fet».

Mestre, on t'estàs? Veniu i ho veureu.

ZOILA MONTAGUT

CAIXA COMUNITÀRIA

Resum del moviment de la Caixa del gener al desembre de 2007

Saldo desembre 2006	442 €
entrades	6.535 €
sortides	6.794,50 €
Saldo desembre 2007	182,50 €

DESPESES COMUNITÀRIES

Col·laboració culte	1.200 €
Calefacció.....	800 €
GAF, fulls, etc.....	170 €
Conferències.....	350 €
Obsequi	14.50 €

AJUDES DIVERSES

+ Almoines famílies, aliments, lloguers.....	2.769 €
+ Assís (periòdicament)	700 €

COL·LECTES

Assís.....	1430 €
Ared (periòdicament)	4.155 €
Llocs Sants	725 €
Mans Unides	600 €
Caritas	1.100 €
A Francesc Cortadellas per l'hospital del Txad ...	520 €
Perú, pel terratrèmol.....	700 €
Domund.....	500 €
Germanor	1.240 €
Angola, per Angoerma.....	1.000 €
Seminari	800 €

Des de la Fraternitat

SANTA MARIA DE HUERTA

La darrera trobada de la fraternitat d'aquest curs l'hem feta al monestir del Cister de Santa Maria de Huerta (Soria).

L'acollida de l'abat com de la comunitat i la delicadesa del germà Paco, l'hostatger, han estat en tot moment una mostra d'afecte.

L'abat Isidoro ens va fer dues magnífiques conferències sobre el capítol de la humilitat de la Regla de sant Benet.

Entre altres moltes coses ens va dir:

«La humilitat no són actes d'humilitat, **és una actitud**. Per als cristians, la humilitat és el nucli central de la nostra vida, té el sentit de reconèixer la meua petitesa i reconèixer els altres, expe-

riència de gran pobresa, però mereixedors de l'amor de Déu. El que ens fa humils és acollir el que se'ns presenta davant l'imprevist; no rebutjar sinó acollir.

La imatge de Déu que tot ho veu, no ha d'ésser negativa, la lectura que hem de fer és que

Déu veu les nostres accions més agudament, veu més enllà del que nosaltres no som capaços de veure, jutgem pel que veiem en aquesta visió però no és en profunditat, per això Déu diu «**no jutgeu perquè sou cecs**».

Déu ens contempla i calla!

El compartir entre nosaltres i la comunitat, juntament amb els hostes, ens ha enriquit en l'amor mutu, i ens ha unit més amb aquest monestir.

Hem trobat a faltar la resta de la fraternitat que no heu pogut ser-hi, però us hem tingut presents, tant a vosaltres com a tota la comunitat de Sant Pere de les Puel·les.

CARME VILLARROYA

Des de l'ACAT

Aprofitant que Josep M. Terricabras estava a la taula de presentació del manual, aquesta vegada, des de l'ACAT, exposem un dels seus articles a la premsa en el que en parla.

UN PROTOCOL CONTRA LA TORTURA

Divendres passat es va presentar a l'Ateneu Barcelonès el llibre titulat *Protocol d'Istanbul. Manual per a la investigació i la documentació de la tortura*. És la traducció catalana d'un text editat per l'Oficina de l'Alt Comissionat de Nacions Unides per als Drets Humans. **L'edició catalana ha estat promoguda per l'Associació Memòria contra la Tortura i per l'Acció dels Cristians per l'Abolició de la Tortura, que poden facilitar exemplars gratuïts del llibre.**

Es tracta d'un protocol tècnic d'intervenció, per investigar i documentar —amb criteris precisos i unificats— els casos de tortura que es produeixen, malauradament, a molts, a molts llocs del món. Conté legislació internacional, codis ètics i mètodes d'investigació de les denúncies o indicis de tortura i maltractaments. És, doncs, una eina utilíssima per a personal sanitari i judicial, per a advocats i per a tot tipus de persones d'alguna manera relacionades amb comissions d'enquesta i d'investigació. El text original és del 1989, és a dir, de fa ja gairebé 20 anys, però manté tota la seva vigència.

Espanya és un dels estats que repetidament surten en els informes internacionals de denúncia de tortures. Recordem que l'Estat va ser condemnat, en una sentència històrica, el 2 de novembre del 2004, pel Tribunal de Drets Humans d'Estrasburg, que va donar la raó als 17 independentistes catalans que havien estat empresonats en l'anomenada operació Garzón del 1992 i que havien denunciat repetidament haver estat víctimes de tortures, sense que ni Baltasar Garzón ni cap altra instància judicial espanyola els fes cap cas.

Tant abans com després de l'any 1992, s'ha practicat la tortura en més d'una comissaria i presó de l'Estat, també a Catalunya. Alguns casos han acabat amb sentències judicials condemnatòries. Entre els anys 2000 i 2006 hi va haver 3.000

denúncies de tortures a Espanya. El Protocol d'Istanbul ha d'ajudar a investigar-les: no es poden negar ni minimitzar. La tortura i el tracte degradant s'han d'eradicar. Per això també hem de criticar la societat injusta i cruel que els fomenta.

JOSEP-MARIA TERRICABRAS

Des del testimoniatge

Pere Casaldàliga, una vida enmig del poble

Coincidint amb el 80 aniversari del seu naixement, Edicions 62 ha aplegat per primera vegada en català i en un sol volum els cinc diaris d'aquest fill il·lustre de Catalunya, escrits durant més de tres dècades de "rebel fidelitat", amb el suggeridor títol *Una vida enmig del poble*. Com assenyala José Oscar Bezo a la presentació d'aquest llibre, amb aquest volum Casaldàliga ofereix a la seva Catalunya natal "el seu itinerari interior en constant diàleg amb la vida i la història dels nostres dies".

Des del 1971 al 2005, Pere Casaldàliga ha estat bisbe de la Prelatura de Sao Félix do Araguaia, a l'Estat de Mato Grosso (Brasil), on es va establir el 1968. En aquest territori de proa de 150.000 km² el bisbe Casaldàliga ha dut a terme la seva extraordinària tasca religiosa, educativa, social i política. Però l'exemple de compromís cristià que ha donat, la lluita que ha sostingut a favor del pobres i les comunitats indígenes, o la manera com s'ha posicionat a favor del pobres oprimits de l'Amèrica Llatina, no haurien tingut tant de ressò si Pere Casaldàliga, a més d'actuar sempre d'acord amb les seves conviccions, no hagués escrit també incansablement les seves experiències per donar-les a conèixer.

El principal testimoni de les seves vivències al Mato Grosso són els seus diaris personals, on es manifesta la fermesa del seu credo, l'evolució del seu pensament i la integritat que l'ha portat a respondre a les circumstàncies "amb el cor, amb la sang, amb la fe, amb la ràbia i amb l'esperança"

Cito aquí un fragment de la presentació del llibre:

«Dom Pedro torna als seus que sempre l'han acompanyat, els camins que ha recorregut, els rius que ha navegat, els somnis que ha somniat, les lluites que ha lliurat com un Quixot modern desafiant molins que no són de vent.»

Es presenta amb la mateixa vena poètica i la mordaç ironia que el cavaller de la Manxa. La seva dama és la que ja tenia Francesc d'Assís, la senyora Pobresa, evangèlica i militant, a favor dels petits:

*No tener nada,
No llevar nada,
No poder nada,
No pedir nada,
No callar nada.
Solamente el Evangelio como una faca afilada.
Y el llanto y la risa en la mirada.
Y la mano extendida y apretada.
Y la vida, a caballo, dada.*

Aquests diaris són obres fascinants i desafidores. Pàgina rere pàgina l'autor ens agafa la mà perquè el seguim per sendes i camins interiors, per paisatges i esdeveniments, amb la mirada nova de qui els ha experimentat i trescat, compartint, davant dels esdeveniments i persones, sentiments i esperances, llàgrimes i pregàries, tendresa i indignació.

Que el Senyor continuï donant més i més vida als seus anys.

Al setè dia Déu descansà

El Senyor em digué a cau d'orella:

Si ets un enamorat de la llum,
i procures que la teva vida sigui també llum per als altres...

Si vas pel món amb realisme, tocant de peus a terra,
però també amb els ulls i el cor mirant el cel...

Si estimes els boscos i els camps, els arbres
i els més insignificants racons que ofereix el paisatge...

Si beus amb agraïment l'aigua de les fonts,
que es dóna incansablement als assedegats...

Si estimes la natura i amb la teva actitud i exemple
ensenyes als altres a respectar-la...

Si et quedes extasiat escoltant el cant de l'ocell amagat,
que canta però no sap perquè...

Si, tot caminant, recordes que la vida és un camí
en el qual hi ha petjades que molts d'altres han deixat per a tu...

Si tractes als altres com a imatges de Déu que són,
si amb el teu treball contribueixes a dominar les coses,
sense deixar-te dominar per elles...

Si busques el meu rastre en les coses i persones que t'envolten...

**LLAVORS REPOSA TRANQUIL,
I VIU AMB INTENSITAT "EL DIA SETÈ"
QUE DÉU ET REGALA.**

pregària adaptada de JAUME ANGELATS